

ВАЛТАЗАР ПРЕВАЛЕЗ ФАНТАЗМАГОРИЧНА ИСТОРИЈА X. — ИЗ НЕОБЈАВЉЕНИХ РУКОПИСА — Врх леденог брега (Насџавак)

ЗАНИМАЊА

Прва занимања ми беху пастир, па свињар, па
риболовац...

И да сам остао
у првим занимањима,
докле бих стигао?

Знаш ли, кавалацију,
вођо, учитељу?

- Као и кавал, на арабију
(на дрвени док, својеврсни држач,
који штити да не дође до кривљења
и чува унутрашњост стално замашћеном)

- Где би ми био крај, кажеш?

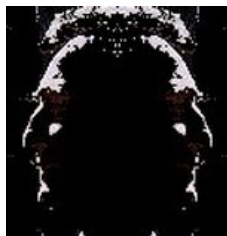
Питам ја, други свирач *полагач*.

Али први свирач свира,
као пре шездесет година,
у буковој шуми,
док овца која се ојагњила
иде за мном и блеји
и лиже јагње, у мом наручју,
и опет блеји,
и кавалација нестаје у магли,
из које јечи кавал,
да надјача блејање,
и моје питање...

Записано почетком децембра у једној брезовој шуми
(Шведска), 2018.

ДВОГЛАВИ ПЕСНИК.УЗ ЈЕДАН ОДЛОМАК ИЗ ДНЕВНИКА

Да ли сам ја *шо* записивао доиста
десејшћо децембра 1974?

Боље је у Београду, *шј*. на целој *шеришорији* СФРЈ
*биш*и – шверцер, лојов, доушник, удица, марксист,
шроцкиш, *шјласовац*, *шјшовац*, или било *шша*
груш, нешто млад *шесник*, романошисац, филозоф или
шорейшчар Голе *шшине*. Сви *груш* боље живе од
шесника, романошисаца и филозофа!
Живео сам међу *ашсурним* и *оцајним* људима и сам
сам *шшо* у слична *шша*ња.
Расшолошшо сам *ошромним* вишковима - не новца,
нешто времена.

И скоро пет деценија је пролетело.

Други су развијали вештине *шримереније* духу
времена, а ја сам – превише сугестиван – претерано
развио сопствену уобразиљу, и веома лако, скоро
спонтано поверујем у оно што је у уобразиљи...

Понекада паднем у транс, као русаља.
И разговарам са вековима и деценијама,
са људима којих одавно нема
и од којих је остало само
презиме или надимак.
Са мртвима као са живима.

Светски и локални апсурди
пројектују се у мени у виду несхватљиве
несигурности, нерасположења, пригушених болова,
чудне равнодушности...

(Трећи осми 2017.
Несаница, касно ноћу)

Различити аршини - бршљан око моје младости - Различити аршини културних рубрика дневних листова у Београду, пре свега

Мр Ноки је добро, стручно срочио и поднесак и
жалбу.

Уважавам личности и у позицији и у опозицији, али
их нешто не видим од силних копија.
Треба се помирити са тиме, зар, да је ... уз помоћ
новца, веза и судова... па и мог недовољног знања
(незнања) успео да...?

Читајући спремљен рукопис за штампу „Бршљан
око моје младости“. Неправду коју су ми учинили
– не власт, него уредници поезије социјалистичке
епохе, међу којима је, нажалост, и неколико

истакнутих песника: то је онај бршљан око моје
младости. Та неправда се ничим више не може
исправити. То се не опрашта. Ни заборавља. И на
шо *шшављам* *шшачку*. Намерно нећу написати тих
пет имена; после свега, сигуран сам да их не
презирем; постао сам равнодушан према њима, и
као људима, и као песницима. Сматрам их
небитним за поезију 21. века. У оној мери у којој су
свесно и немилосрдно искључивали *груше* из *коршуса*
сршске *шшезије*, у *шшј* *шш* мери целина њиховој дела
*биш*и искључивана, на финим *сшшима* времена...
Амин!

Толико запуштених ствари. Али даће Бог да се
понешто и уреди, промени.
Рачунам – рачуница без крчмара. Овим светом
влада нека друга математика.

Недеља, 9. 04. 2000. 9:55 ч. Устао, скувао кафу. Д.
Слава. Иван устао – облачи се. Ш. му синоћ дала
инјекцију лонгацефа.
Дај Боже да Ал. Рукопис прихвате у... То би било
добро.
Ставио да се кува пасуљ. Пун сам неке „икре“.
– Идем у шетњу, вели Ив. – Оде.

Туга голема. Прејлејш. — Ову годину треба
искористити – горчином и снагом изгубљеног
времена, оловом изгубљених илузија...
Будућност је непредвидљива. А лето – какво ће
бити лето? Узанији је од иглених ушију теснац
(неки од светских језика) за било који од мојих
објављених романа. Дobar превод на страни језик
кошта...Оседео сам.

Па ипак, није ме Бој *ошшавио* на *шшедулу*?
Читао у Т. Причу о српским масонима. Међу њима
има и писаца (Ливада, Великић...) стварна моћ
масонерије?
Не зна овај народ са киме све има *шшосла*. Убудуће –
мало другачије – са свима на свету. Познатима и
непознатима...

Шта у ствари хоће Г-ђа Г. М.? Зашто је баш мене
изабрала да читам њена сочињенија – кад ни своја
не стижем?...

**УЛАК или застава
„Заветина“**

*Ове новине не финансира
министарство културе, већ
филантропи из Србије, Европе и
света, зато су оне можда једине
независне новине на Балкану!*

ZAVETINE+ ISSN 2406 – 0399

*излази најмање 4 пута годишње * Штампана се само на папир од броја 10-11/2019 * Цена штампаног броја 300 дин. Дигиталног примерка (ПДФ - путем електронске поште 130 дин) * Годишња претплата за Србију 2000 дин. * За Европу 40 евра * За Америку и Русију 50 долара Одговорни уредник **Бела Тукадроз** * Заменик уредника Александар Лукић. * Изд. Савезије ЗАВЕТИНЕ (Мирослав Лукић), 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13, тел. +381653006950. * Припрема и штампа: Бела мануфактура P r e e s . - Рукописи се не враћају. Прилози се хоноришу према могућностима "Заветина" Секретар редакције др Димитрије Лукић. Од броја 5 новине се штампају на папир и на ЦДу. Ликовно решење знака препознавања часописа: Ратомир Пантвић Звишки.*

© Copyright обавезан, Мирослав Лукић

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА

Да бисмо објавили прилоге, или вести које нам шаљете, морају бити кратки, тачни, потписани и откуцани ћиричним или латиничним писмом српске азбуке, иначе бацамо... Тачније: потрудите се да у предмету (subject) имејла прво напишете своје презиме. Електронску пошту шаљите на адресу miroslav7275@gmail.com . Текстове шаљите као Word документ (.doc) опцијом attach a file, у фонту Times New Roman или Arial, откуцане ћиричним тастатуром. Нове књиге, часописе, обична писма или фотографије, шаљите на адресу "ЗАВЕТИНЕ+" - Мирослав Лукић, 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13

Надире мрак кроз врата библиотеке...

из необјављених дневника, пролеће 2000.

...
Прво што треба да урадим је да направим пар примерака (библиофилских) „Религије поезије“? Можда и 20 примерака књиге „Врата Звижда“? Дobar део слика из „Врата Звижда“ треба укључити у „Повратно коло“. Али – како?
Можда ипак, *све то*, оставити за „Архив у оснивању“?... Не знам...
Када би ми понудили пут у Арг. – срећену егзистенцију, да... Знао бих шта ми је чинити.

Лавез паса. Различити лавези. Мој млађи син прича сам са собом .

Дневник РТС. Речник СРС. Не слушам Вести у Београду. Ни РТС.

Књигу „Духови, I“ употпунити приказима књига А. Ј. Р. М. С. Иг. Све је то, како кажу, „заковано“, кастрирано,... Црви у црвљивом сиру, официјелних књиж. критичара.

Сателити на небу. Мрак. Тишина. Изолованост и од света и од чланова породице. Нека врста карантина. Глад и беда, коју скривамо од других. Докле?

Реторика режимске пропаганде је чисто неокомунистичко безумље.

Субота, 1. април 2000. - 2: 45. Кашаљ мога млађег сина. Већ десети дан. Ушао у тоалет у 2. Пролив?

Пре тога крварење из носа. Открио се у сну. Покрио га. Слушао вести страних радио станица. Ништа ново.

Судбина мога млађег сина.
Судбина мога старијег сина.
Моја.-???

Требало би да пишем друкчије ствари. Прожете чињеницама, реалношћу. Трагизмом. Сувише је велики терет у оваквим временима натоварити себи на плећа издавање **Сабраних радова!**... Али, шта могу... друго? Адекватног издавача овде нема! Да ли ће га икада и бити? У догледно време бити?

Три тегле слатка на столу. Много звезда. Мрак.
Путује ми се у Бгд.

3:00. Да ли сам се суочио са бедом, нередом, судбином, аветињом глади? Треба писати *више*... Директније, отвореније... *Диктатура не може трајати вечно!*

Кад бих могао да сагледам где сам грешио. Шта је то што је против мене и мога Дела? Суочити се са с в и м !...

Ноћ. Мрак. Лавези! На једној страни – митинг омладине; тзв. „5. Колоне“; на другој – дизање споменика и обележја погинулим официрима. ... Режијери судбине....

Овог пролећа нема бомбардера, али – мир је сличан депонијама, оним које сам видео претходног дана... ни Бог овде не може помоћи! Тоталитаризам комунистички и натовски је направио – пустош!

Понекад ми се чини :До истине је овде стало већини колико до лањског снега!

Не бријам се данима. Комшија С. Са женом К. Послује у башти. (Немачки пензионери.) (Друштво је раслојено, и у селу и у граду.)

... Критичар, који критикује поезију а у свом животу није написао ни једну успелу песму, или књигу песама, - у принципу (за мене лично) не вреди ни три пребијене паре!

15: 00. Киша. Кишица. Спавао. Мати ишла до Пека и набрала коприве. Неко струже електричном тестером дрва.... Шум кишице... „Дрина“... Шта зна о Србији свет? Шта знају Срби о Србији? И о свету?

Звоне звона – коме?

Есеј „Песник и видовитост“. — Моја песма из ране младости „Самоубица“, као полазиште?
Велики теретни жути камион.

Драган Лазаревић, трговац, комшија.

Декће трактор Жарка Аћимовића. Обале Зукве – унеређене. Као и обале Пека.

Почео сам да седим.... Људски век...
Две влашке радио-станице.
Спонзори – Власи (Србовласи).

Сипи ситна киша.

Земљи треба много више, обилан пљусак. ...

Судбина мога дела: крајња: да се распрши светом као прах прокупаца! ... Да *ојраши* будућност!

(....)

ПРОЗАИЧНА ФАНТАЗМАГОРИЧНА ХРОНИКА —
Детаљи са гробља у Поточићу (Гробље Мишљеновачке Доње Мале)

Сеоска српска гробља су слика и прилика данашње Србије. Погледајте ви тај коров, у централном делу гробља у Поточићу, који је скоро прогутао двадесетак гробних места и гробница! Где су потомци или наследници потомака?

Када ли ће се појавити?

А мало даље, виногради, јабучар, шљивици. Пуко видик.
На месту, данашњих гробова и гробница у Поточићу, шта ли ће бити *кроз сто година*, када је овако са неким гробовима покојника који су помрли пре двадесетак или тридесетак година?

Хоће ли остати само ове мермерне гробнице које су подигли они према којима живот није био маћеха? Или ће и тај мермер однети лопови, и неки други, сасвим бездушан свет?

Тражио сам гроб даљег рођака који је преминуо пре скоро четврт века, и нисам могао да га пронађем: да ли потомци нису имали могућности да му подигну и неки најскромнији надгробник? Или су га сахранили у неком рубном делу гробља, који је прогутала оструга, глог, орах или шљива? Детаљи са овог гробља бацају човека у неку неизрециву тугу. Потомци су постали много заборавни и бездушни... Доказ - фотографије.

понедељак, 12. септембар 2016. - Видети више >>>>

картонска кутија величине A5, везана тврдом кананом, пуна папирне плеве и стваралаштва мишијих секутића. - Аларм пућпуриче, као препелице на крају атара, иза јасенова у вечерњој магли.

Долетело је велико камено топовско ђуле што мирише на расо, из саламуре векова, из времена изградње средњевековног Голубца.

Гвоздена камила се уколала, претоварена бундама, ушанкама - не да би на њеној грби био испеглан бескрајни шајак година, не!

Одвезивање чворова давно завезаних пошло би за руком пре Усисивачу, или оној секири. Одбацивање је чин стваралаштва, али се при том губи оно што би у неком часу могло да покрене планине и небеска тела.

Душевност процвалих девојака је осојна, као и евентуални разлози уредника поезије. Нашао сам многе своје рукописе и приче и једну на две странице, исписану мастилом, пре тридесетак година. *Све што се може назвати хендикепом једног песника кроз деценије, на крају постаје предност.*

Борио сам се са немогућим и неначелним деценијама.

Са завишћу, похлепом и честољубљем, знајући да они уз подршку злих духова спремају човека за пакао.

Ово би сазнање могло бити опомена свима који се Бога не боје и не верују у онострани свет.

Све је према рачуну и према делима учињеним.

Сад чисте мале метле, а онда ће доћи велика метла, као морско чудовиште, неман, острвљена ајкула и - све ће прогутати...

Краљица пећи гута књиге и књиге, љуске муњака, ровита јаја, јексере и јексераше, бубашвабе и милионе одштампаних слова (смећа!).

Изишао сам да видим како сукља густ беличасти дим из димњака. Злато се може видети кроз ватру...

(Почетком марта, 1999.)
четвртак, 27. јул 2017.

ТЕСЛА, АНДРИЋ, БЕЛАТУКАДРУЗ

*Први је одбио,
Дрући њихвајио,
Трећи – шрећа шрећа –
образлаже.*

*Об – разлаже?
Образ – лаже?
Да та чују сви,
Цео свей.*

У улици краљице Марије,
Треснуо је из ведре неба гром,

Хтео је да запише сваку реч,
Умачући перо у сузе.
Али – његову прву срећу узе
– према речима видовите жене
са митског поља крај Дунава –
зеленаш, завидник, лажни пријатељ,
можда лака женска?
Демократски привиди,
Неописане трагедије,
Суша која све суши пред собом.

Наш истински живот и наш лажни,
Нашу горку судбину и нашу измишљену,
Језера усред кукуруза, села крај рајских река.
Оберсрећник образлаже
И хвата се за об, раз,
Рци, висећи као слепи миш
О плафону неке пећине
Коју је само у сну видео...

Бекет га гледа строго
И право у очи
Прекрштених руку
И запаљене цигарете...

(24.07.2012. По повратку из Ш.)
Средином 2012.
Видети више >>>>>>>>

ТИГАР

ЛЕГЕНДА О БУДИ — Једне кинеске нове године, око пет векова пре наше ере, господар Буда позвао је себи све животиње, обећавајући им награду по мери своје свемоћне и чудесне великодушности. Пошто им је душа била замрачена тренутним бригама — не каже ли се на Истоку да је животињи својствено да једе, спава, плаши се и пари се? — готово све животиње оглуше се о позив божанског Мудраца. Дођоше само представници дванаест врста; по реду доласка, то бејаху: пацов, биво, тигар, мачка, змај, змија, коњ, коза, мајмун, петао, пас и дивљи вепар. (У неким предањима уместо мачке јавља се зец, а уместо дивљег вепра свиња.)
Да би их наградио, Буда понуди свакој животињи по једну годину која ће јој бити посвећена: носиће њено име, биће обележена њеним симболом и специфичним психичким тежњама, обележавајући с колена на колена, карактер и понашање људи рођених те године.
Тако је успостављен циклус од дванаест година који прати редослед и ритам фантастичног Будиног зверњака...

МАЛИ ПОДСЕТНИК ЗА ТИГРОВЕ

врлине: лојалан, храбар, ентузијаста, великодушан.
мане: неопрезан, тврд, личан, импулсиван, неумерен.
у послу: бриљантан, под условом да је сам себи шеф и послодавац. Како кажу класици: »Господар сам себи као у свемиру«

Најбољи је као: национални херој. Може и краљ или председник републике, ако нема ништа боље... *Најгори је као:* просјак. *Према новцу:* широке је руке и вољан да ризикује. Али, има срећу...
Срећа: да се роди ноћу. Лов ће му бити успешнији, а противници успавани.

Не може без: изменањења. *Обожава:* да крене у пустоловину у којој не зна шта га очекује, да изазива судбину и игра се са срећом...
Мрзи: лицемерје, оговарање и када га критикују.
У доколици: да посећује пешке или на коњу — никако аутом — земље које су још поштеђене масовног туризма. За њега је Тибет био занимљив до 1900. године. И сафари, разуме се...
Омиљена места: дунгла. Неопходна шикара високих финансија. Шума која убија, како како каже песник.
Боје: наранџасто или златносеђе.
Биљка: бамбус.
Цвет: сунцокрет.
Занимања за Тигра: једноставно — све што у себи садржи појам шефа или вође. Од шефа смене до шефа државе, чак и шеф сале. Он обожава да каже: »мој помоћник«, »мој асистент«, »мој ађутант«, »мој возач«, »моја секретарица« итд. Тако се осећа сигурнијим. Уосталом, Тигар је сјајан шеф, племенит и великодушан...

СЛАВНИ ТИГРОВИ. — Краљица Астрид, Бетовен, Тристан, Бернар, Емили Бронте, Бела Тукадруз, генерал Камброн, Андре Ситроен, Кловис, краљица Кристина Шведска, Даву, Де Гол, Св. Доминик, Исидора Данкан, Ајзенхауер, Елизабета II, Камил Фламарион, Флорио, Франсоа И, Клод Франсоа, Луј де Фин, Гоја, Гурдијев, Хегел, Ередија, Хо Ши Мин, Хелдерлин, Кандински, Кропоткин, генерал Леклер, Џери Луис, Линдберг, Луј XIV, Лиотеј, Мухамед, Маларме, Ман Реј, Карл Маркс, Масна, Масне, Мазарен, Миу-Миу, Мистрал, Молотов, Мерлин Монро, Лола Монтег, Нелсон, Макс Офилс, Паганини, Перголесе, Писаро, Марко Поло, Рабле, Рами, анархиста Равашол, Равајак, Пол Рено, Рембо, Робеспјер, Ромен Ролан, Мадам де Севиње, Ањес Сорел, Никола де Стал, Штајнбек, Марија Стјуарт, Сун Јат Сен, Тургењев, Х. Ц. Велс, Оскар Вајлд...

петак, 22. октобар 2010.

**СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

82 (497 . 11)
ЗАВЕТИНЕ+ : новине српске
ренесансе : стооке васељенске новине будућности / одговорни уредник Бела Тукадруз . - 2014 . бр. 5 (сеп.)
- . -
Београд : Сазвежђе Заветине , 2014 - (Београд : Бела мануфактура Press) . - 43 стр
Тромесечно . - Штампано изда. почиње са бр. 5 . -
Друго издање на другом медијуму : Заветине + CD-ROM) = ISSN 2334 - 8704
ISSN 2406-0399 = Заветине + (Штампано изд.)
COBISS.SR – ID 209645324

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
отворена од зоре до трећих петлова
Возови на овој трансземаљској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО Заветина⁺

Најсрамније је говорити и писати лажи

Као да је прошло много година
(а не две недеље),
када сам последњи пут орао
једну од оних стрњика
безбројних и сивих...

Шикнуо је из заборава водоскок кристалних успомена
из детињства. Видео сам сваки грм, зеленило грана,
колонију птичијих гнезда - гнезда косова,
слепих сеница, грлица, чешљугара,
сврака и жуна.
Зелену предивну долину усред дубрава,
стабло оскоруше и крошњу сећања
моје мајке...

Мноштво процветалих сунцокрета,
лепших него на Ван Гоговим платнима.
Праве људе не могу заменити неки други.
Најсрамније је говорити и писати лажи.
Сећам се времена када сам, први пут,
као младић однео своје песме на оцену.

Ја сам био занимљив по ономе
по чему сам био различит
од свих осталих пре мене,
и зато нисам прихватио
оно што ми је саветовано,
да будем сличан другима,
мртвима или живима...

Сад ми се чини важнијим
оно што је онда било неважно, успут:
предели, путовање, изглед неба.

Није било светлости,
није је било довољно.
Да бисмо изразили једну обалу,
или брег,
или бедем железничке пруге,
пријатеља или непријатеља из младости,
воденичара, уметника, или обичног човека,
пса луталицу, кокошку, жабу крекетушу,
прве ласте, небо црно као узорана бразда,
ватру на спруду, или брест у буктању заласка,
треба да се задржимо пред сваком од тих призора,
бића и ствари појединачно,
док нам не буду више личили ни на шта...

Дибидус *ново друштво*

Број 49 – 50 - Београд, април 2021. Година VII. Садржај: **ВАЛТАЗАР ПРЕВАЛЕЗ ФАНТАЗМАГОРИЧНА ИСТОРИЈА X. — ИЗ НЕОБЈАВЉЕНИХ РУКОПИСА —** Врх леденог брега (*Насџавак*) | **ЗАНИМАЊА** | **ДВОГЛАВИ ПЕСНИК.УЗ ЈЕДАН ОДЛОМАК ИЗ ДНЕВНИКА** | Различити аршини - бршљан око моје младости - Различити аршини културних рубрика дневних листова у Београду, пре свега (1) | *Надире мрак кроз врата библиотеке...* | **ПРОЗАИЧНА ФАНТАЗМАГОРИЧНА ХРОНИКА** (2) | **БЕЛО, ЦРНО, ЦРВЕНО, СОТОНСКО...** | Мр ТИК ВАН | БЕЛО, ЦРНО, ЦРВЕНО, СОТОНСКО | Митолошки лик: Мр Тик Ван. Увод у мистерију Богомољка — Госн Тре Ска Вац (ВИЂЕНО ИСКОСА) | **РЕНЕГАТ ИЛИ ПОРНОГРАФИЈА ИСТОРИЈЕ** | БРАНИСЛАВ Петровић Да ме сутра растргну ко жену... | **НЕСТРПЉЕЊЕ** и "мајстор плајваз" | **ГЕЦА ПО ГЕЦИ** (3) | **ГЕЦА ПО ОЦЕНАМА НАКЛОЊЕНИХ МУ САВРЕМЕНИКА** | **ГЕЦА ПО ДРУГИМА** (5) | Поетички мондијализам... Кундера. Небојша Васовић / Миодраг Мркић | Небојша Васовић ИЗ ДНЕВНИКА (6) | **МИХИЗОВА АУТОБИОГРАФИЈА О ДРУГИМА I – II** | **МОГУЋИ УВОД У БУДУЋА РАЗМАТРАЊА И (ПРЕ)ВРЕДНОВАЊА** | **ЛАЖАН МИТ: СИМИНОВЦИ (ПСЕУДО- ОПОЗИЦИЈА)** (7) | Вест о Добрици Ћосићу као добитнику Нобелове награде | **СВЕДОЧАНСТВА** | Порука ЦИА: Замените Тита, ми ћемо средити Нобела | Милошевић није мој продукт! (8) | **СТУПЦИ СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ** | **ПРОЗАИЧНА ПОСТТИТОВСКА ХРОНИКА...** | **МАРТ 25, 2009. — Ко је кумовао „Трећој Србији“? ...** (9) | Свеска зелених брош. корица „Сaiet“ | Бележнице из 1983 – 1985. | Памет са Богом, и она друга | **ЈЕРКОВ. КАКО УПОКОЛИТИ СТИД. И КОМЕНТАРИ** | **ПОГЛЕДАЈ ДВОЈ ДОМ, НЕПОМЕНИЧЕ!** — НАТАЛИЈИНЕ ТИКВЕ (10) | **БОГОЈАВЉЕЊЕ** — ИЗ БЕЛЕЖНИЦА (2002) | **ПИСЦИ СА ДОБРОМ АДРЕСОМ.** - 30. јуна 1992. године (11) | **ФРАГМЕНТ ОТЕТ ОД ВЕТРА ИЛИ** — Тзв. официјелна српска књижевна критика (12) | **ГОДОВИ. ПОВРАТНО КОЛО.** | **ОСНОВ.БЕРУЋИ, КАО НАШИ ПРЕЦИ, ЗЛАТО** (13) | **НА БРИСАНОМ ПРОСТОРУ** (14) | **НАМЕТАНИ ДРЖАВНИ ПИСЦИ И СЛОБОДА. И ЛИЦЕМЕРСТВО** | Чудна нека небеса, у даљини, изнад Резиденције | **ПРШЛОСТ** (15) | **ПРЕПИСКА. ИЗВОД** | Веселинки Стојковић, 22. јануара 2017. | Веселинка Стојковић, 22. јануара 2017. | Хиљаде је таквих и сличних папирића... (16) | **ПУТЕШЕСТВИЈА – ПАРАЛЕЛА.** Скоро исто! | **ВАЛТАЗАР ПРЕВАЛЕЗ : ФАНТАЗМАГОРИЧНА ИСТОРИЈА. СВЕСКА ЈЕДАНАЕСТА** | **КЊИЖЕВНЕ НАГРАДЕ** (17) | **СУДБИНА ПЕЦА СВАКОГ НА УДИЦУ, КАО РИБОЛОВАЦ СОМА** | **СЛЕПИ МИШЕВИ** (18) | **ХРИЗАНТЕМЕ И КРВ** — из необјављених бележница | **ПРЕРЕЗИВАЊЕ СЛАВСКОГ КОЛАЧА** | **ПРОСЈАНСКИ ПУТ** | **О СОТОНИ,** — **КНЕЗУ ОВОГ СВЕТА.** | **И О ЗНАЦИМА ПРЕПОЗНАВАЊА. АПОКАЛИПСА НАШЕГ ВРЕМЕНА** (19) | **Апокалипсу нашег времена...** | **ЗМИЈА БЕЛА КАО СНЕГ. НАЛОГ** (20) | *Део Предговора* Књизи, која никад није откривена. — **АРМАГЕДОН** | **НЕБО НА ЗЕМЉИ:** Друштво Мртвих песника > Библиотека "Браће Лукић" | Листајући те скоро избледеле странице, које су напаале и нагризле влага и време, после деветнаест година, суочавам се са реченицом: „Ужасавају ме писма која касне...“ | **МОЈ БРЕСТ** | Човек спује, а Бог одлучује! (21) | **УКАЗИВАЊЕ** — **ОДЛОМАК ИЗ "Друштва мртвих песника"** (22) | Начекаћемо се праве књиге...овде! Тајанствени путеви књига... | **КЊИГЕ ЉУБОМИРА П. НЕНАДОВИЋА** Једанаеста свеска | **СРБИЈОМ УЗДУЖ И ПОПРЕКО** — **ЛИЦЕ И НАЛИЧЈЕ** (23) | **АНТИЦИПАЦИЈА** — Скоро успела антиципација, једне сасвим осредње ...доконе „Фејсбукваче“ | Песма у настајању шибана протом као ивањско цвеће олужним ветром... (24) | **НОБЕЛОВА НАГРАДА** | **ЈАВНОСТ- шта то беше?** (25) | **Одломак из једног дужег рукописа** — **СТВАРНОСТ. Pater familias** | **СРПСКА ЕЛИТА** Српски сељак (26) | **Рушење Дућана лажи** — **НУЖНОСТ** | **Сведочење Михаила Лукића (1925 – 2016)** | **Кључ за одвртање зарђалих шрафова** — **Превредновање. Почетак** (август 2009) (27) | **Увод у Рај и пакао српске душе** (1) (28) | **ИЗ МОГ УГЛА** (лецдерска срца) | **ДОДАТАК** — **СТЕФАНОВИЋЕВО ПОСЛЕДЊЕ ПИСМО** | **ИЗДАЈА ПИСАЦА - ТЗВ. "ПОДГУЗНИХ МУВА"** (29) | **ИЗ „ХОРОСКОПА ТИГРА“** — Аутобуси кашљуцају и зауставе се усред завејаног ивика... | **ПАРЛОГ: ФРАГМЕНТИ ГОДОВА, КОРЕНА, АМБИСА** (30) | **ТЕСЛА, АНДРИЋ, БЕЛАТУКАДРУЗ** | **ТИГАР** | **МАЛИ ПОДСЕТНИК ЗА ТИГРОВЕ** (31) | **Најсрамније је говорити и писати лажи** (32)

ми

ЗАВЕТИНЕ